

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 1204/2020
24.06.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Весне Поповић, председника већа, Зоране Делибашић, Гордане Комненић, Божицара Вујичића и Споменке Зарић, чланова већа, у правној ствари тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Милољуб Јовичић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Министарство унутрашњих послова, Сектор за вандредне ситуације-Ужице, Ватрогасноспасилачко одељење у Пожеги, коју заступа Државно правобранилаштво, Одељење у Ужицу, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 3679/19 од 04.12.2019. године, у седници одржаној 24.06.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 3679/19 од 04.12.2019. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 3679/19 од 04.12.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Пожеги П1 290/18 од 18.06.2019. године, ставом првим, другим, трећим и четвртим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу за период од марта. 2015. године до фебруара 2018. године на име неисплаћених зарада - додатака на основну плату за прековремени рад, додатка на основну плату за ноћни рад, додатка на основну плату по основу рада у дане државних и верских празника који су нерадни и додатка на основну плату по основу пасивности, исплати појединачно опредељене месечне износе, са законском затезном каматом почев од доспелости до исплате. Ставом петим изреке, одбијен је тужбени захтев којим је тражено да се обавезе тужена да тужиоцу на име неисплаћених зарада - додатака на основну плату за рад у смени исплати за период од јануара 2015. године до фебруара 2018. године појединачне месечне износе са законском затезном каматом од доспелости до исплате. Ставом шестим изреке, одбијен је тужбени захтев којим је тражено да се обавезе тужена да тужиоцу на име неисплаћених зарада - додатака на основну плату за прековремени рад, додатак за рад ноћу, рад на дан државног и верског празника који је нерадан дан, за приправност појединачне месечне износе са законском затезном каматом од доспелости до исплате. Ставом седмим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу надокнади трошкове поступка у износу од 58.804,00 динара, са законском затезном каматом од дана извршности до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 3679/19 од 04.12.2019. године, одбијена је као неоснована жалба тужене и првостепена пресуда је потврђена у ставу првом изреке, делу става другог изреке којим је обавезана тужена да тужиоцу на име неисплаћене зараде додатка на основну плату по основу ноћног рада за период од марта 2015. године до јануара 2016. године исплати појединачне месечне износе са законском затезном каматом, ближе одређено у том ставу изреке и у ставу трећем и четвртом изреке, док је укинута у преосталом делу става другог изреке и у ставу седмом изреке.

Против правноснажног дела пресуде донете у другом степену тужена је изјавила ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, с тим што је предложила да се ревизија сматра изузетно дозвољеном (члан 404. ЗПП).

Према члану 404. став 1. ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11, 55/14 и 87/18), ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и када је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). Према ставу 2. истог члана, о дозвољености и основаности ревизије из става 1. овог члана одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Предмет тражене правне заштите о коме је одлучено побијаном пресудом је исплата тужиоцу неисплаћених зарада – по основу додатака на основну плату за прековремени рад, додатка на основну плату за ноћни рад, додатка на основну плату по основу рада у дане државних и верских празника који су нерадни и додатка на основну плату по основу пасивности. О овом праву тужиоца и висини тражене разлике, судови су одлучили у складу са правним схватањем израженим кроз одлуке Врховног касационог суда, у предметима са правним и чињеничним стањем као у овој правној ствари, па у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права.

Како у конкретном случају нису испуњени услови из члана 404. став 1. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је оценио да ревизија није дозвољена.

Наиме, чланом 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинско правним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба у овој правној ствари, поднета је 02.04.2018. године. Првобитна вредност предмета спора опредељена висином главног дуга од 94.129,12 динара, у току поступка 03.06.2017. године смањена је на износ од 88.250,80 динара.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о имовинско-правном спору, који се односи на новчано потраживање, у коме побијана вредност предмета спора очигледно не прелази динарску противвредност 40.000 евра, то је Врховни касациони суд, применом члана 403. став 3. ЗПП, оценио да је ревизија тужене недозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

Председник већа – судија
Весна Поповић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић